

Enefte, der er blevet tilbage, og som hele Udvalget har tiltraadt, er 2,000 Rbd. til Understøttelse til Capellanhold. Der kan nemlig ikke godt være Tale om at ordne dette Forhold paa anden Maade end at lægge det i Regjeringens Haand, hvilke Præster den vil tilstaae Hjælp til Capellanhold. Hvad derimod angaaer Provsterne, der omhandles i § 7, maa foruden de Grunde, der ere anførte af den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds (Steel), ogsaa fremhæves den, at det er lagt i Ministeriets Haand at bestemme, hvilke Provster der skulle have dette Tilskud. Dersom der havde været anvist en Sum, der skulde fordeles ligelig mellem alle Provsterne, vilde jeg have haft mindre Betænkelighed derved, forudsat at Fonden kunde taale at udrede denne Sum; men nu vil det blive saa at sige et Slags Gratia-ler, der vilde blive tilstaaede Enkelte, og det er ingenlunde sagt, at man altid tør gaae ud fra, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (S. Nielsen) gif ud fra, at det vil blive de Provster, der sidde i de daarligst Lønnede Kald. Naar jeg nu tillige har den Overbevisning, at Fonden ikke ret vel kan taale nogen unødvendig Udgift, men at den maa være sparsommelig, fordi der efter min Mening bør anvendes ikke saa Lidet af dens Midler hderligere til de smaa Kald, kan jeg ikke fravige den Mening, at § 7 bør udgaae.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Det kan ikke nægtes, at ved denne Lov, hvorefter Præstekaldene vel ikke stilles aldeles eens, men dog meget mere eens end hidtil, vil Lønningen blive nedsat for en stor Deel af de Kald, hvorved man tidligere gav Præster Opfordring til at overtage det besværlige Provsteembede, og det er derfor lige frem nødvendigt, at man istedet derfor maa sætte noget Andet, og det er det, hvorpaa § 7 gaaer ud. Jeg lægger aldeles ingen Vægt derpaa, at Fonden ikke skulde have Raad til denne Udgift, forsaavidt angaaer de i Udskættelse foreslaaede 14,000 Rbd.; thi de skulle jo kun udredes under Forudsætning af, at der er Raad dertil. Der staaer jo nemlig ikke, at Fonden skal udrede dem; men det er først, naar dens Tilstand tillader det. Jeg mener, at det er

urigtigt i en saadan Lov som denne at sætte altfor snevne Grændser; thi hvad enten Fondens fremtidige Behandling gaaer over til Rigsdagen, hvilket jeg antager, eller den kommer under en særlig Bestyrelse, er det i begge Tilfælde urigtigt at gjøre det nødvendigt snart at forelægge en ny Lov. Jeg maa derfor bede om, at § 7 bliver vedtagen uforandret. Jeg har sagt, at naar man kun bevilger 4,000 Rbd. til Honorar for Provsterne, vil det kun blive 60 Rbd. for hver Provst; men dermed har jeg ikke sagt, at Summen skulde fordeles ligelig imellem alle Provsterne, det er ikke min Mening. Jeg mener, at der er andre Momenter der maae komme i Betragtning ved Siden af Kaldenes Størrelse. Vedkommendes Tjenestetid som Provst er saaledes et Moment, der væsentligt maa komme i Betragtning. Der kan ogsaa være andre særlige Omstændigheder, som kunne tale særdeles meget for at tillægge en Provst et Vederlag af denne Sum, selv om han ikke sidder i et af de ringeste Kald. Saaledes f. Ex. naar der overgaaer en saadan Mand en Ildbrand, der medfører et bethdeligt forhyet Byggelaan for Kaldet, og Manden er saa gammel, at han ikke efter de Regler, Ministeriet følger, kan blive forflyttet, men han dog er saa kraftig endnu, at der er Anledning til at lade ham vedblive at være Provst, vilde der jo vistnok være Anledning til at give ham et Vederlag. Jeg skal tilføie, at Misbrug i saa Henseende behøve vi virkelig ikke at være ængstelige for. Alt, hvad Ministeriet i saa Henseende gjør, er jo ikke nogen Hemmelighed, det stikker under Stolen; men det kan jo Alt sammen fordres fremlagt i Thinget. Rigsdagen har, troer jeg, befundet sig vel ved at bruge den Fremgangsmaade at overlade Bestemmelsen af mange saadanne Forhold til Regjeringen, forbeholdende sig at kontrollere, see efter, kritisere; og jeg troer ogsaa, at dette er den rigtige Stilling for Rigsdagen. Dette er jo saaledes Tilfældet med Alt, hvad der udgives til Kunstens og Videnskabers Fremme, med forskjellige Legater o. s. v. Selv om man altsaa ikke vil gaae ud fra, at Ministeriet vil handle samvittighedsfuldt i saa Henseende, vil Rigsdagen dog have et Værn imod, at Ministeriet skulde lade sig forlede til at gjøre en